

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és HÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.

Bérmintetlen leveleket csak ismert kézíró fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.

Hirdetéseket díjazás szerint.

Egy sorban 5 kr. három és vasárnap utáni szám 3 kr.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hához hordva:	
Egész évre	12 ft.
Fél évre	6 ft.
Negyed évre	3 ft.
Egy hónapra	1 ft.

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 ft. — kr.
Fél évre	7 ft. — kr.
Negyed évre	3 ft. 50 kr.
Egy hónapra	1 ft. 20 kr.

Hirdetéseket helyben ástendők.

Arad, február 6.

Az emberek idegzetének rég nem volt annyi szüksége az erőre, mint e curiozus időben, mikor a béke és háboru hírei valószínűsége örlött chaost teremtenek a hírlapok kombinatioiban. Ebben az órában a békére, a másodikban már a háborura vannak biztosabb kilátások. Ma a német diplomácia részéről jön a békét garantáló hír, s holnap már harcias hangok támadnak a francia sajtóban. Mig végül egy comicus ensemble ismét általános békét kerit felszínre.

A mai nap hírei sem kedvezőbbek egy tiszta áttekintésre. Londonból colportálják, hogy a román kormány egy hadtest mozgósítását rendelte el, s e hírek secundál egy pétervári távirat, mely szerint ott a harcias kedv nagy a katonaság körében, de ez a polgári körökben nem tapasztalható. Azonban — a kitűnő logica kedvéért — biztosítanak arról, hogy közdvát szerint mielőbb háborura kerül a sor.

A pétervári francia nagykövet már nincs e véleményben és békés hírokat penget legujabb jelentésében.

Ez a háborus hírek comédiája. A mi a komolyabb következtetést enged, az nem egyéb, mint hogy Bismarck elszigetelni igyekszik Franciaországot — Oroszországtól.

Országgyűlés.

A képviselőház szombati ülésében letárgyalta a belügyi költségvetés hátralévő részét. Discussio támadt a letelepítési, közbiztonsági, fővárosi rendőrség és egyéb tételknél. Thaly jónak látta a Janszky-tüntetések jelenetét feleleveníteni s „Mihászna”-kat emlegetve tudakozódni, minő büntetést kaptak az akkori hibás rendőrök.

Ez ülésnek is nagy részét a operabirósági ügyek foglalták el. A miniszterelnök Győri multkor felszólalása folytán előadta, hogy az inténdás eljárása hibás volt ugyan, a miért az ügyvédek kivették, mielőtt a bíróság végzetéssel kimondta volna, hogy az ügyvédek nem illetik meg a szó. Egyebiránt törvény és szabályrendelet szerint is a védelem csak irásbeli és nem szóbeli lehetett.

Győri azt vitatta, hogy az ügyvédek joga volt szólni, mint a beidéztet vádlott védőjének. — Hódósa y, bár joga sem volt szólni, erőszakolta a szót, miáltal nagy és tartós zajt támasztott. Ő is azszal dobálózott, hogy a védelem szabadsága sértett meg azon operai tárgyaláson s tulzásában annyira ment, hogy a Martiniocis-pöröről meg vérpadról is beszélt, nagy felháborodást kelteve a többség sorában.

Tiszta a viharos helyeslések közt azt vágta vissza, hogy Győri és Hódósa nem akarnak egyebet, mint a választásokra való

tekintetből a kormány és párta ellen heczcelni az ügyvédi kart. — Győri ura erőszakolta a szót, miért ismét tartós zaj tört ki, mely aztán lecsendesülvén, Győri szavai után a ház a kérdés felett napirendre tért.

Az ülés elején kevés képviselő lévén jelen, Csánády felszólalása folytán felolvasgatott a névsor, miből kitűnt, hogy 100 képviselő sineus jelen. Az ülés aztán felőrára felülgezetetett.

Békés hangok az osztrák parlamentben.

Az osztrák képviselőház szombati ülésén, Ziemalckovsky miniszter Taaffe gr. képviselőtől, ki győzelméért miatt nem jelent meg az ülésre, választott Mauthner és elvtársainak a külügyi helyzetere vonatkozólag intézett interpellatiójára. A miniszter kijelenté, hogy a monarchia teljesen kielégítő viszonyban a valamennyi külföldi hatalmassággal (Tetszsa.) és különösen a legutóbbi időben a békére nézve sem miféle hátrányos változás nem állott be. (Tetszsa.) A kormány az általános európai helyzet bizonytalansága s komolysága daczára, ragaszkodik ahhoz a reményhez, hogy sikerülni fog a békét fenntartani. (Tetszsa.) mert az megegyezik valamennyi kormány, de különösen a osztrák kormány részéről több ízben hangoztatott óhajokkal. (Élénk tetszsenyilvánítások.) Ha mindezek daczára a hadügyi kormányzat részéről bizonyos megrendelések válnak szükségessé, úgy ez amaz elővigyázat szükségességének a biradalom hatalmi állásának biztonságára szolgáló gondoskodásnak felel meg, melyet a kormány legfontosabb kötelességének ismer. (Helyeslés.) Ebből háborus előjelüket épen oly kevésé lehet kimagyarítani, mint ahogy nem lehetett az annak idején alkotmányos uton megszavazott és szükségesnek elismert katonai intézkedésekből arra következtetni. (Élénk helyeslés.)

A delegatiónk egybehívása.

A „Fremdenblatt” írja: A delegatiónk összehívásának időpontja felől a legkülönfélébb hírek kerültek forgalomba. E hírek, mint már sokféleségük mutatja, kivétel nélkül tévesek, s már azért is nélkülöznek minden alapot, mert a rendkívüli de egationális ülészek egybehívásának napja megállapítva nincs. Ez nem csekély részben a monarchia két törvényhozó testülete tevékenységének lefojásattól fog függni. Nagy valószínűséggel fölfehető azonban, hogy a delegatiónk március hó első felében fogják tevékenységüket megkezdeni. A „Pol. Corr.” budapesti hírei szerint is a delegatiónk összehívása március első felére van kilátásba helyezve. A hadügyi kormány aligha fog többet követelni 30 millió hitel-nél, amiben már a delegatiónk tanácskozása óta kiadott összeg is bevonható.

Szapáry gr. visszalépése.

A „Pol. Corr.” budapesti jelentése szerint Szapáry gr. pénzügyminiszter csak arra var, hogy tárczájának költségvetését letárgyalják s aztán beadja lemondását. Szapáry gr. tehát csak a jövő hét vége felé fog hivatalától megválai.

A magyar központi állampénztár pénzkészletének jelen állásáról, összefüggésben a politikai helyzettel, a közvélemény félrevezetése céljából terjesztett valótlan hírekkel szemben hiteles forrásból vett értesülés alapján, jelenti a „Correspondance de Pesth”, hogy a magyar kormány, illetve az állampénztár a foganatosított elővigyázati rendszabályok, valamint azon előnyös eredmények folytán, melyeket az egyenes és közvetett adókból befolyt összegek szolgáltatnak, hosszabb időre és pedig egész a nyári rendelkezésig azon pénzeszegek fölött, melyek a folyó kiadásoknak, beruházásoknak, az egybehívandó delegatiónktól a badkézletek kiegészítésére kérendő póhtitel Magyarországra eső hányadának, a közös hadsereg rendkívüli kiadásainak, valamint a magyar népfelkelés szervezési költségeinek fedezésére szükségesek. Szemben a teljesen igazolatlan és abnormális árcsökkenésekkel, melyek sem a külpolitika területén felmerült valamely újabb eseménnyel, sem a magyar államhitelem megítélésében irányadó tényezők alakulásával nem indokolhatók, s melyek nemcsak a magyar állam, hanem más államok papírjait is rögtönösen érték: az üzrekedési indokok által nem befolyásolt közönség érdekében szükséges a fentebb érintett tények közzététele.

KÜLFÖLD.

A német-francia viszony. A francia közönségben, — parisi jelentések szerint — bizonyos nyugtalanság észlelhető, ellenben az irányadó körök hisznek a béke fenntartásának reményében. Daczára egyes német lapok cikkjeinek, hiszik, hogy Németország szándéka békés. Mindazonáltal többfelől felvetették a kérdést, hogy mió benyomást kellett volna, ha egy tekintélyes francia lap támadt volna meg oly erősen egy német minisztert, mint a hogy a „Post” Boulangert megta-madta. Még nem bizonyos, hogy melyik lesz az a hadtest, a melyet kísérletképpen mozgósítani fognak, valószínű azonban, hogy a bourgeois, de semmi esetre sem a vögesi. Boulangert tábornok azon fáradozik, hogy minden kihívást kikerüljön s ha ezt nem tenné, ketszgetlenül megbuktatná a kamara.

A „Debats” és a „Rep. Français” megnyugtató biztositásokat tesznek közlé aról, melyek Oroszország részéről felhivatalos alakban érkeztek a francia cabinethez. A „Gaulois” a francia értekekben a veszteséget Bismarck legutolsó beszéde óta 1800 millió francra becsüli.

La boulaye pétervári nagykövet jelentette: „A czár közvetlenül megkérdezte Vilmos császárt szándékai felől, s a válasz teljesen egybehangozó Bismarck herczegnek a német biradalmi gyűlésen tett nyilatkozatával, mely szerint Németország nem támadja meg Franciaországot. Hasonló biztositó nyilatkozatot tett Bismarck Giersnek, ki erről Laboulayet értesítette.”

Zankow javaslatai és a török nagyzvezér.

A sophiai „Sloboda” közli a nagyzvezér választás Zankow javaslataira. A nagyzvezér e szerint elveti a javaslatok 1. és a regensség visszalépésére vonatkozó pontját, mert a fejedelem megválasztásáig a regensségre szükség van, az ország auctoritásának reprezentálása és a kormányzati ügyek elintézése végett. A regensségnek tehát tovább is fenn kell állania, és pedig annyival is inkább, mert mar majd minden hatalom elismerte. Az ellenzéki tagoknak a kormányba való belépését illetőleg a nagyzvezér kijelenti, hogy ez kívánatos volna a pártok kiegyensúlyozása végett, s a nagyzvezér azt hiszi, hogy az ellenzéki két tárczát lehetne átengedni. Zankow tudvaleg az is követelte, hogy Nikolajev a legutóbbi események alkalmával tanusított visszalépése nem volna kívánatos Zankownak az új sobranje-választásokat, és a mingreliai herczegnek fejedelemsé válo megválasztását illető javaslatait a nagyzvezér veszelnyesnek tartja, tekintettel arra a körülményre, hogy Oroszország és Törökország egyáltalában nem ragaszkodik a jelölttséghez. Hasonlóképpen elveti a nagyzvezér Zankow többi javaslatait is, mivel azok oly benső ügyekre vonatkoznak, a melyeknek elintézésére a porta nem illetékes.

LEGUJABB POSTA.

A Coburg herczeg jelöltisége. Sophiából megbizható oldalról jelentik, hogy a regensség Leuchtenborg herczegnek Bulgária fejedelmévé válo megválasztását kivihetetlennek tartja, mivel a berlini szerződés III. cikkének szövege szerint az európai nagyhatalmak uralkodó családjainak tagjai a választásból merőben ki vannak zárva. — Ha az összes hatalmak bármely európai egyéniség kijelölése iránt megegyeznének, biztos volna ennek egyhangú megválasztása. Mivel Ferdinánd coburgi herczeg Oroszországban kedvelt személyisége s a czár nagy kegyében áll, egyik nagyhatalom részéről válo candidatiója a legalkalmasabb ut volna a bolgar kérdés gyors és eredményes megoldására.

ARADI KÖZLÖNY

előfizetési feltételei.

Helyben hához hordva:

Egy évre	12 ft. — kr.
Fél évre	6 „
Negyed évre	3 „
Egy hónapra	1 „

Vidékre postán szétküldve:

Egy évre	14 ft. — kr.
Fél évre	7 „
Negyed évre	3 „ 50
Egy hónapra	1 „ 20

Az előfizetési pénzeket kérjük, legelőz-szerűbben posta-utalvánnyal, mielőbb beku-ldeni, hogy a lap pontos expeditióját fennakad-dás nélkül teljesíthessük.

Az „Aradi Közlöny” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Vesztett ordítással

Üvöltöz: fegyverre! —

„Zsivio Stankovics!

Vivat Joanovics!

Harcra ráczok, harcra,

Halál a magyarra!”

S innen is, onnan is —

Mint megáradt tenger,

Szitokkal ajkukon,

Gyilkoló fegyverrel

Indulnak... rohannak...

Jaj a magyaroknak!

Ki fog ellentálni

Tenger sokaságnak!?

Összezsapnak... szélvész

Birkózik a köddel,

Izonyu kép!... lenge

Téli fátyl — főd el —

Fegyverek dördülnek,

Szikráznak a kardok

Jobbra is, balra is

Vértől ázott hantok.

„Halál a magyarra!”

„Előre! Előre! —

Magyarok Istene

Légy népednek öre!...

Szilaj szélvész dül-fül,

A kód szerte széled —

Vitéz magyar sereg

Látlak-e még téged?

Avagy már azóta

Föld itta be véred?

Ágyú szava dörrén,

Föld is bele zörren...

„Előre! Előre!”

Riadoz a dobszó —

Seregének élén

Ott az öreg Boczkó...

N A P T A R.

Febr. 7. Hétfő. Róm. cath. naptkr. Romulid, Prot. naptkr. Rikhárd. Görög-orosz naptkr. (Januar 26.) Xenophon. Nap kél 7 óra 22 percz. Nyugazik 5 óra 7 p.

Febr. 9. Arad sz. kir. város törvényhatóságának közgyűlése d. u. 4 órakor.

Febr. 12. A kereskedő-ifjak táncvigalma a „Fehér Kereszt” nagytermében.

Febr. 13. Az aradi könyvnyomdászok batyu-bálja Strobl sörcsarmokában.

Febr. 15. Arad megye törvényhatósági bizottságának rendkívüli közgyűlése d. e. 10 órakor.

Febr. 20. A „Kölcsey-Egyesület” táncvigalma a „Fehér Kereszt” nagytermében.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Előadás az 1848/49-iki honvédek javára. Az aradi honvédegyelet által a segélyre szorult szabadságharcosok javára rendezett előadás tegnap délután tartatott meg a városháza dísztermében, melyet a minden ízben előző a nagyzvezér hölgyekből álló közönség szüntülig megtöltött. A közönség sorában ott láttuk Salacz Gyula polgármestert, br. Bánhid y Antal főszolgabíró, Simay E d t. Hausner Károly ezredes, Parecz István, Institoris Kálmán, Szathmáry Gyula, Kuncz Elek, Urbányi János, Grünwald Ferencz, Bing Vilmos urakat stb. stb.

Az előadás úgy anyagilag, mint a nyujtott mütelvezet tekintetében kiválóan sikerült. ée dicsőri azt e fíradhatlan buzgalmat és tevékenységet, melyet Lukácsy Miklós a honvédegyelet elnöke általában a humanitás terén, de különösen e nemes hivatásu egylet körében mindig kifejtési szokott.

Az előadást egy megbatón szép h y m n u s nyitotta meg, mely egyik legszép részlete ama misének, mely Mátyás királynak 1484-ben történt megkoronázatása alkalmával adott elő.

A csak nemrég alakult „Aradi Magán Dalkör” adta elő, mely e dallal léptet előszór a nyilvánosság elé. Az előadást kiváló összhang és precisitás jellemezte, a mi a fiatal dalkör szokatlanul szép előhaladásáról tesz tanuságot.

Máday Mátyás vezetése alatt a következő urak vettek részt a karban: Millig József, Jánosy Béla dr., Varga Ottó, Széchy Ákos, Dancs Ferencz, Buja Sándor, Benza József, Haslinger Ferencz, Szilágyi György, Patkó Lajos, Somogyi Ágoston, Bartha Károly, Vannay Jenő, Korom György, Kovács Vincez, Bonts Aurél, Fischer Antal, Rákosi Flória, Kómvics István, Wagner K. és Weber Ferencz.

A közönség zajos tapsokban adott kifejezést tetszésének.

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája (Február 7.)

Február 8.)

Irtá: Somló Sándor.

— A „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Hollócaport károg,
Vérpatak az utcán,
Házak rombadólve,
Kirabolva, pusztán!
„Nincs már menekülés,
A fejünkön stók,
Föld issza be vérünk...
Ránk törték a ráczok!
Pusztulás, enyészet
Hajlékunk ledönté —
Kusauk messze innen
Arad nincsen többé!”

Fut már, a ki futhat,
Keletre, nyugotra,
Vitéz magyar tábor
Zászlóit lehajlja,
Erre is, arra is
Menekülő vándor —
Hol késsel, hol késsel
Hős Asztalos Sándor?

Ágyú szava dörrén,
Föld is bele zörren...
Hátrálót zúg itt-ott
A szomorú dobszó...
Magánosan, némán,
Haraggal szívében
Arra sétál Boczkó.

„Honvédek, véreim,
Vitézek, magyarok...
Beám hallgassatok!
Hadnagyom, hadnagyom,
Megállj csak egy szóra!
Ráértünk még futni,
A pokolba jutni,
Új hamar fel lóra!
Honvédek, véreim,
Vitézek, magyarok,
Nem bir kardot immár
Harcedzatti karotok?”

Kik megálltunk százszor
Ellenséggel szemben,
Rabló gyűlevészszel,
Gyáva sópredékkel,
Hagyjon örök cserben?
Ósi becsületünk
Maradjon veszendő,
Tépjé szét a szellő?...
Kisérjen gyalázat
Sirunk fenekére?
Gyermekünknek szitka
Hulljon göröngyére?...
Inkább érje lelkünk
Üdvöt rabló átok,
Szórják csontajnkat
Szerteszét pogányok!...

A ki magyar, helyt áll,
Fusson, a ki gyáva,
Nincsen a magyarnak
Ennél több hazája!...
Ágyú szava dörrén,
Föld is belezörren...

„Halljátok e hangot —
Ez a végső óra...
Rántsatok hát kardot,
Fel, fel bosszulóra!...

Dobosom, dobosom
Ide állj elsőm,
Hátrálót ha vernél
Lelked összetépem.
Ugy verd: ég morogjon,
Föld rá felzokogjon:
Hallja meg, ki fenn jár,
S az is, a ki holt már
Kardját felragadja —
Rajta! rajta! rajta!”

Ágyú szava dörrén,
Föld is belezörren!
Elhagyott utcákon
Riadoz a dobszó,
Vitéz csapat élén
Bosszúval szívében
Harcra indul Boczkó! —
Süvegét a szélvész
Messze elodorta,
Egyetlen fegyvere
Vékony sétatobotja.
Szemében vad harag
Villáma cikázik,
Ajka körül mégis
Vidám mosoly játszik.
Korona illenek
Nemes homlokára,
Ezüst haja repdes
Zászlóként nyomába.
„Előre! Előre!...”
Megindul a tábor...
Zászlóval jobbjában —
Hős Asztalos Sándor
Ósi fényes kardját
Baljába szoritja,
Téli hideg szellő
Arczát pirosítja. —
Egyszerre feldöhbéd
Fenevadak serge

Vesztett ordítással
Üvöltöz: fegyverre! —
„Zsivio Stankovics!
Vivat Joanovics!
Harcra ráczok, harcra,
Halál a magyarra!”
S innen is, onnan is —
Mint megáradt tenger,
Szitokkal ajkukon,
Gyilkoló fegyverrel
Indulnak... rohannak...
Jaj a magyaroknak!
Ki fog ellentálni
Tenger sokaságnak!?
Összezsapnak... szélvész
Birkózik a köddel,
Izonyu kép!... lenge
Téli fátyl — főd el —
Fegyverek dördülnek,
Szikráznak a kardok
Jobbra is, balra is
Vértől ázott hantok.
„Halál a magyarra!”
„Előre! Előre! —
Magyarok Istene
Légy népednek öre!...
Szilaj szélvész dül-fül,
A kód szerte széled —
Vitéz magyar sereg
Látlak-e még téged?
Avagy már azóta
Föld itta be véred?
Ágyú szava dörrén,
Föld is bele zörren...
„Előre! Előre!”
Riadoz a dobszó —
Seregének élén
Ott az öreg Boczkó...

Pántos pallosával
Vég Asztalos rendet,
Ki eléje támad,
Kérheti a szentet,
Könyörögjön érte
Örök üdvösséget...
Farkas János, hadnagy
Véres kardja villám,
Kurucz Antal, ügyvéd
Mint sebzett oroszán...
Fegyverek dördülnek,
Szikráznak a kardok...
De orozva támad
Egy silány valamondok —
Rabovszky kabelét
Általveri töre —
Végső kiáltása:
„Fiam! előre!”
Meg is adta árá
A nyomorult szolga,
Száz darabban sétsít
Viszsa a pokolba.
Hát amott ki hurczol
Kardja élin átkot?
Izonyún konczolva
Németet meg ráczot.
Kitudná a nevét?
Harczol a mig birja,
Vértől ázott jobbját
Keblére szoritja,
„Éljen Kocsuth Lajos!”
Halkan ezt susogja.
Ágyú szava dörrén,
Föld is bele zörren...
„Nincs már menekülés,
A fejünkön átok —
Föld issza be vérünk.”
Hátrálnak a ráczok —

* Felolvasta Fenyérsi Már, az aradi 1848/49. honvédek javára tegnap rendezett előadáson. A 675-nyörű költeményt kiváló szerzője lapunk számára engedte ki kölcsön végett. Szerk.

A második szám szavalati rész volt. Somló Sándor, a jeles költői tehetségű színész „Február 8.” című ezen előadásra veresben írt történeti rajzát szavalta el Fenyei Mór telkesen, hatásosan.

A költeményt a szerző szíveségből lapunk mai tárczájában közöljük.

A közönség hosszas zajos tapsokkal fogadta a szavalatot.

Ezután Bujá Sándor lépett az emelvényre és az ő ismert hatalmas baritonján elénekelté Nyiznyai Gusztáv történelmi romancsát: „A mohácsi koldus”-t.

Tüntetésszerű, szűnni nem akaró taps követte az elhangzó dalt, melyet Bujá ur fokozódó tisztelettel megismélt.

Utána Besze János tartott „A nemzetgeniusa” cím alatt egy hosszabb felolvasást, melynek érdekes dolgát mondott el emlékeiből, különösen kiemelve Széchenyi, Kossuth és Deák alakjait. A közönség mindvégig figyelemmel hallgatta s végén zajosnag megráncolt a felolvasást.

Befojedéssel egy „Fel, kik a hont szeretik” kezdetű kardalt adott elő a dalkör, melyet a közönség zajos kívánságára folytatón szüntelen megismélt.

A szép számú közönség megelégedéssel hagyta el a termet, s a honvédegyület is meg lehet elégedve az eredményről, melynek anyagi része körülbelül 200 forintnyi jövedelmet képvisel.

— Vaddisznó-vadászat lesz ma és holnap József főherceg kis-jenői erdőseiben. A vadászatban nagy társaság vesz részt, köztük Fábrián főispán és Ortmós alispán is, kik tegnap Kis-Jenőre utaztak.

— Az aradi lövészegylet évi közgyűlést Kövér Gábor főlovászmester elnöklése alatt tegnap délelőtt tartotta meg a városban emeleti termében. Kövér Gábor először megnyitván az ülést, tekintettel arra, hogy az ülés végén rendesen kevesen szoktak mári lenni, indítványozta, hogy Darányi János orvostudart Arad város főorvosát, az egyület az általa szerzett érdemeiért fogva tisztelbeli tagul válassza meg; mi egyhangulag megfogadták, az évi- s a számvévi bizottság jelentései olvastattak fel s vételek tudomásul. Ezek után Kövér Gábor röviden jelezte, hogy tiszteli állásukon sem ő, sem Nagy Kálmán pénztárnok nem óhajtva megmaradni, az utóbbinak a közgyűléshez intézett levelét felolvasatni, ma részére pedig a választott évenként felvett, de az egyület javára elszámolt mintegy 6000 forintnyi összeg átvételéről irásbeli elismervény kiadását kéri. Nagy Kálmán meglepően hosszas szolgálata után lemond pénztárnoki tisztéről, a részére járandó 70 forint tiszteletdíjat azonban visszalagya az együletnek azon czélból, hogy azon egy új gyakorlati fogva vásároltassék, mely kezdő gyakorlatoknak díjazatlann engedessék át.

— H e g e r Ernő az elnököt arra kéri, álljon el a külön elismervény követelésétől, mi megváltoztatná az egyület szókészletét, s a számvévi bizottságot iránt mutatna bizalmatlanságot. Nagy Kálmán ajándéka köszönettel fogadtattak, s farsadhatlan működésért jegyzőkönyvi elismerés szavaztatott. Kövér G. örömmel jelenti, hogy az egyület ügyei öröndetes módon járultak nemcsak új tagok belépése, de azon intézkedés folytán is, hogy a választmány az egyület kötvényeket lehetőleg igen olcsó áru visszaszerezni törekedik, s o láhat, a hol csak lehetséges hogy azok visszatérjék kőtassanak. Iy a múlt évben 50—60 kötvény ajándékozott, s mintegy 140 frt értékű váltottat vissza. A tisztújításra kerülve a sor, mintán Besze János felkért a koronásokra, ennek lelkes ajánlata előbb Kövér Gábor, majd midőn az utóbban is határozottan megmaradt visszalépése mellett, ő örökös főlovászmesternek Grünwald Ferencz pedig egyhangulag főlovászmesternek kiáltott ki, ugyancsak egyhangulag

kiáltott ki Nikolits Péter is lövész-mesternek, míg a többi tiszt állások szavaztatást követve be és pedig a következőleg: Második lövész-mester lett Greiner Károly, titkár Múlek Lejos dr., pénztárnok Domonkos Lajos, ellenőr Heincz Gábor, ügyész Péterffy Antal. Választmányi tagok: Arkay Kálmán, Brunhuber Nándor, ifj. Bettelein Vilmos, Bauer Gyula, Dományi József, Fran. Karoly, Gyulai István, Hász Sándor, Heeger Ernő, Hudecz Emil, Kövér Gábor, Klein Ignác, ifj. Kristófy János, Lukács Miklós, Müller József, Maresch Gyula, Nagy Kálmán, Probst Ferencz, Pless Mór, Reicher Ferencz, Rosmanith Béla, Szentpétery Antal, Szontagh Gyula, Schor Albert, Szathmáry János, Schöpf József, Trautler Antal, Vally Mátys, Novotny Lajos, Dobiaschi József. T. választmányi tagul Nagy Kálmán. A választás eredményét, miután Besze János az elnöki széklet átadta, Grünwald Ferencz új főlovászmester kihirdetésén, megköszönte a bizalmat, s kérte a jelelvoltoktól az egyület támogatását. Az ülés a volt főlovászmester érdemeinek jegyzőkönyvébe iktatását elhatároza, véget ért.

— Az aradiak és a párisi kiállítás. Mint olvasóink a lapok után értesültek, az aradi tanítók komoly megbeszélés tárgyává tették az 1889-ben tartandó párisi kiállításra való kirándulást. Ennek lehetővé tételére végett vették a francia nyelv tanulását, s a szükséges költségeknek helyi befizetések után leendő összegyűjtését. Ez utóbbi tagnap értekezlet is tartott, melyen kintnt, hogy a kirándulás iránt nemcsak a tanítók, de a hivatalnokok és iparosok körében is nagy az érdeklődés, határozat azonban még nem hozott, hanem egy 4 tagú bizottság küldött ki a részletek kidolgozásával, s azt a jövő vasárnap tartandó értekezletben kell terjesztenie.

— A lutri szeszélye. Mily szeszélyes tréfát szokott a lutri az emberekkel űzni, a következő eset is eléggé jellemzi. Egy aradi családban egy év előtt szomorú gyászeset következett be, míből a család egyik tagja öt számot kombinált és tett a nagy-szebeni házúra. A számok nem jöttek ki az első húzáson, megtelettek másodszor is, ekkor sem jöttek ki, a további tétel pedig elmaradt. Most legutóbb ismét kedve jött az illetőnek szerencsét próbálni s újolag a szebeni házúra talált tenni, csak hogy más számokat. A húzás megtörténvén, az illetőnek úgy rémlik, mintha az ő számai, húszak volna ki, kapja tárczáját, belenyul, ki veszi a reosonót, csakugyan kijött 3 száma, csak hogy mikorra az öröm teljes lett volna, akkor veszi észre, hogy ez a múlt évi reosonója. Kijötték a számai, de a múlt éviek.

— Középségi iskola Kunagótán. Míg 1877-ben határozta el a kunagóti központi képviselő-testület, hogy — miután a felkértezi u. m. rom. cath és reform. — iskolák a törvényeknek köellőleg nem felelnek meg, a mennyiben 400 tanfoglaltatást kell tartatnem besorítani lehetetlen, — középségi iskolát állít fel. E czélból az 52-ns adók azóta folytonosan szedettek; azonban — mint lapunknak írják, — van néhány egyen Kunagótán, ki ezen leendő központi iskolának mindég ellensége volt, s mindég ellene működött a felsőbb hatóságokkal, mely miatt 10 évig nem épülhetett fel az iskola. Most végre a csanádmezei tanfelügyelő ur két megyei központi bizottsági taggal f. hó 3-án megjelent Kunagótán ezen iskola-ügy megvizsgálására, s helátva a közs. iskola feállitását elszerezéséért, kijelentett, hogy az építéshez hoz á lehet fogni. Ezen a néprevelésre udvos intézmény elmozdításánál nagy érdemeket szerzett „magunknak” községnök derék orvosa Steiner Simon dr., Bajcsy L. jegyző, továbbá Horváth József és Piro s (györgy.

— Biróválasztások a lugosi járásban. A lugosi főszejábirói járásban a középségi választások a központi főszejábirói személyes vezetése alatt mindennit a legnagyobb rend és csendben, habár egyes községekben a legnagyobb érdekesség mellett törtétek meg. A választások eredménye a következő: Bolduron Sodian Vaszilie, Zsábáron Maranesszku József, Hódoson Moysze Antonie, Szatumikon Főle Damascein, Herendjesten Radivoj Vaszilie, Ollóságson Stamuraen Vaszilie, Vecseházon Wagedorf György (uj). Honorison Vaszil Joun, Viszághon David Joun (uj), Daruváron Bender Márton (uj), Remete-Poganyesten Dragitz Mihály, Szkeuson Kánya Vaszilie, Dragomiresten Vlahovics János (uj). A mint írják, nagy érdekességgel törtétek meg a biróválasztások különösen a román községekben, de főleg Zsábár, Boldur és Viszág községekben, a hol is a középségi választók 4—5 választó kivételével mind megjelentek a választás helyén és tényleg szavaztak is, ellenben a német ajku községekben, jóformán fogni kellett birót, ugyanis Daruváron 38, Vecseházán pedig csak 24 választó jelent meg.

— Táncmulatságok. Aradon tegnap nem kevesebb mint 14 táncmulatol tartására volt a rendőrség által engedély adva, a mi azt jelenti, hogy szörnyű nagy a mulato kedv városunkban.

— Halálozás. Debreczenben, a gyomai járás szolgabíróján, f. hó 2-án délután elhunyt. Debreczeni róla telthetőségű, de betegsége alatt is tőle feltehetőleg idézte a hivatalos ügyeket. Bence a megye egy ügybuzgó tisztviselőt vesztett. Ő volt a gyomai járás első szolgabíróján. — Temetés pénteken délután Gyoma és vidékének nagy részvételével ment végbe. A megye külső tisztviselői teljes számban jelentek meg kártársuk temetésén; a központi tisztviselőkart Janesovic s Pál alispán, Kovács dr. főorvos és Fábry Sándor 1-ső aljegyző képviselte.

— Öngyilkos orvosnövendék. Csabán írják: A „Fiume” szállodában ma, szombaton d. e. 10 órákor egy fiatal ember forgópisztolyal öngyilkossági kísérletet követett el. A szerencsétlen fiatal ember Winter Victor szemlényességű születésű orvosnövendék. A budapesti tudomány-egyetemen folytatott tanulmányait, onnan Gyulára ment rövid időre rokonaihoz s pénteken Csabán kiszált a

„Fiume” szállóba, úgy látszik azzal az öltökkel sándékkal, hogy életének véget vet. A szállodában levők a lövés hallatára a szobába siettek, s a szerencsétlen ifjú bal tédejét átlöve találta. A súlyosan sebesültet a körháza szállították. Felgyógyulásához semmi remény. Tegnap még eszméletlő volt, de az öngyilkosság okairól az orvosok előtt sem akart nyilatkozni — Egy levelet hagyott hátra Reiszner Zsigmond gyulai gazdálkodóhoz intezve, a ki a szerencsétlen fiatal embernek sógora.

— Megfagyott ember. B-Csabán péntekről szombatra virradó éjjel — mint lapunknak írják — Cseh Frigyes nevű ember megfagyott. Cseh valaha jó módna örvendett, mint csabai vasuti postakézelt, mely állásától bűnös manipulációkért elmozdítottán, utóbbi időben teljesen elküzlött, egészen a pálinkaivásnak adván magát. A mondott éjjel is itas állapotban egy árokban aludt el, hol reggelre megfagyva találták.

— Békésmegyei hírek. Orosházán Penger Elemér dr. orosházi ügyvéd f. hó 2-án vezetett oltárhoz Pokomány Margit kasszaszonyt. — Ref. Kovács háza Nagy Károly mezőberényi segédlelkész választották meg az elhunyt Huszti lelkész helyébe. — A nagyossy Gyula szintársulata febr 7-én kezd meg Orosházán előadásait. — Szarvason a hólyagos himlő nagymérvű elterjedése miatt a népiskolákat bezárták.

Hazánk és a főváros.

— Trefort hetven éves. Trefort Ágoston, Magyarorság vallás- és közoktatásügyi minisztere, tegnap ünnepelte meg hetvenedik születésnapját. Másfél évtized óta vezeti Trefort az ország közoktatásügyét, s így méltán történek, hogy számos köztintetünk külön ünnepélylyel, iskoláink pedig általános szünnapal állik meg a miniszter életének e kiváló mozzanatát. Trefort 1872-ben vette át tárczáját s azt azóta szakadatlanul kezeli. Jólal régibb miniszter tehát Tisza Kálmánnal a működésének első évei még visszanyulnak a Deák-párt uralmának korszakába. A mi tizenöt év alatt a magyar közoktatás s részben a nagy nemzet köznevelődés terén történt, mindaz a sok szerencsés haladás, melyet kétségkívül fölmutathatunk, elválaszthatatlanul össze van kapcsolva Trefort Ágoston nevével. Neki jutott a már régebben alkotott népoktatási törvény oroszlanrészenek végrehajtása, utóbb módosítása oly értelemben, hogy az akkor hivatalosan nyelve bevitessék a népoktatási törvény oroszlanrészenek végrehajtása, utóbb módosítása oly értelemben, hogy az akkor hivatalosan nyelve bevitessék a népoktatási törvény oroszlanrészenek végrehajtása,

— Megrendítő szerencsétlenség. Szombaton reggel Budapestben a magyar államvasutak központi pályaudvarában, a foráros egyik tekintélyes polgárának Braun Ignác VII. kerületi esküdtnök neje, született Schmeert Hermin, letenyei (Zalamegye) születésű 42 éves asszony Beesben lakó özvegyét, a ki nála néhány napig látogatásban volt, kiküszerte. Az anya a 7 óra 30 perczkor induló személyvonattal Bécsbe szándékozott visszautazni. Brauné edesanyjával együtt beült egy másodosztályú kocsiába, beazégetés közben nem vette észre, hogy a vonat időközben megindult. Abban állapotak meg, hogy a nő elmegy a legközelebbi állomásig s onnan visszatér a fővárosba. Azonban a külső-kerepesi-utj feljáró töltetnél a nőnek az a szerencsétlen gondolata támadt, hogy a mérsékelt gyorsasággal haladó vonatról leugrik s a töltésre felmenve, gyögelgön vissza. Mielőtt még edesanyja megakadályozhatta volna, gyorsan kinyitotta a kocsi ajtaját s kiugrott. Azonban oly szerencsétlenül, hogy a fagyos földön elcsuszott, a robogó vonat alá került s az utána jövő kocsi kereké mind a két lábát térdén alul kettévágta, úgy, hogy az egyiket egészen elvágta, az átléles sin mellett találtak meg, s a másikat is csupán néhány izomfoslány tartotta össze. A szerencsétlen nő és az anya jalkiállítását a robogó vonat zaja elnyelte, azonban a közelben levő fűtőházi személyzet gyorsan a helyszínere sietett s ott találta a szerencsétlen nőt a sinnek mellett megcsönkített tagokkal, véreben eszméletlenül fekvő. Azonnal értesítették a pályaudvarban levő rendőri kirendeltséget, valamint a kerületi kapitányságot, s a gyorsan hozott betegkoszában bevittek a körháza, hol a másik lábát is le kellett vágni. A széles körben ismert, művelt és kedves modoru nő a borzasztó fájdalomtól és vérvesztéstől magánkívüli állapotban élet és halál közt lebeg. Férje, ki rendes hivatalos teendőit végezte, csak tíz óra tájban értesült, s mikor elisietett szerencsétlen neje betegágyához.

— Egy órnagy hirtelen halála. A 46. gyalogrezred tisztikarát súlyos veszteség érte. Egyik kiváló tisztje: Hohenadel Henrik lovag öngy. — mint lapunknak Szegedről írják — szombatra virradó éjjel váratlanul elhunyt. Inasa szombaton reggel 5 órákor szokás szerint belépett urának a tisztipavilon első emeletén levő szobájába. Erős füstszagot érzett az ajtóban s midőn lámpát gyújtott, rémulve vette észre, hogy ura a dolgozó- és a háloszoba ajtajában mozdulatlanul leszik s a dolgozó-szoba padlóján a szőnyeg össze van égyve. Azonnal jelentett tett az őrségűl s az őrtálló tiszt pár perc múlva az órnagy szobájában volt. Az előhívott orvos constatálta, hogy az órnagy meg van halva. Hulláját azonnal beszállították a csapatházhoz elaltos kamarájába. Hogy mi idézte elő a hirtelen

halált, azt majd csak a boncolás eredménye mutatja meg; valószínű, hogy a vérmes embert szélhűlés érte. A jobbkezén és a lábain ugyan nagyobb égési sebek vannak, de ezek közül egyik sem olyan, hogy rögtön halál idéhetne volna. Az órnagy, a mint a helyszini szemléből — smit az ezredparancsnokság meg a délelőti folyamán elrendelt — kintnt, az iróasztalán olvasott, midőn a legvalóbbszínűnek látszó feltevés szerint a szívszélhűlés érte. Az orvosok úgy vélekednek, hogy ekkor ösztön-szerűleg a fejéhez kapott s így üthette le a lámpát és ennek folytán kapta a karján és lábain az égési sebeket. Midőn már a szőnyeg is égni kezdett, az órnagy valószínűleg végső erőfeszítéssel fölkel a székről, talán hogy segítyért kiáltson, s ekkor rogyott le áletetlenül a szőnyegre, előlva egyuttal a tüzet is. Valószínűvé teszi ezt a feltevés, az hogy az órnagy arca még most is, jóval a halálozás után, elárluja, hogy a halál kétségbeesett segélykiáltás közben érte utól. A halál a késő esti órákban következhetett be; mert reggel, mikor a hullát az orvosok először megvizsgálta, az már egészen hideg volt. A halál birté mára a délelőtti órákban elterjedt a városban és sokfélekep beszéltek el annak részleteit. Hohenadel Henrik lovag 47 éves, erőteljes testalkatú, jóltáplált férfi volt. Azelőtt a vadászkunál szolgált s alig pár éve, hogy mint órnagy áthelyezték a 46. gyalogrezredhez, a hol hosszabb idő óta az I. zászlóalj parancsnoka volt. Az órnagy garçon-életet élt: pár héttel ezelőtt hátrózta el magát a házasságra s jegyet is váltott egy becsi övegygyvel, a kivel már az esküvője napja is ki volt tűzve. — Temetése tegnap délután 3 órákor ment végbe katonai pompával a katonai körházból. A temetésre a tisztikaron kívül a 46. gyalogrezrednek egy zászlóalja is kivonult. Matzner órnagy vezetése alatt — Rövid hírek. Kossuth Lajost két kapuvári polgár Turinban meglátogatta s egy levelek szerint Kossuth teljesen egészséges s igen jó szímben van. — A cholera ismét kisérteni kezd Eszéken. Az ottani körházban tört ki s pénteken 14 beteges és 4 haláleset fordult elő. — Nagy Andrá s János hómedvővársárllyi polgár, ki az artziki kutat furatta Vásárhelyen, a közjólét és a közegészségügy előmozdítása közül szerzett érdemei elismerésül a koronás arany érdemkeresztet nyerte. — Simon Ferencz budapesti-lipótvárosi plébános az esztergomi főszékesegyház cz. kanonokjává nevezteték ki.

A nagy villág.

— Gyilkos mellfűző. Pétervárról írják a következő szomorú esetet: A mult szombaton nagy ala czaosztat rendezett Uruszv hercegnő s egybegyűjtötte az orosz aristocratia legkiválóbb tagjait. Javában folyt a mulatság, mikor egy szép fiatal leány, Davidov Tatjana hirtelen öszserogyott a terem közepén. Tán-csága fölemelte őt néhány uimber segítségével s bevitték a női öltözőbe, a hol nem-sokára meghalt. Elszégettek de hiába. Szívszélhűlés érte, a mit annak tulajdoniasak az orvosok, hogy mellfűzője nagyon erősen volt öszserozitva. A szegény leány különben morfinmániában szenvedett. Atyja dusgazdag vidéki birtokos. Tragicus halála kedvést szegte a mulatók nagy részének, de a többiek hamar leküzdötték izgatoságukat s táncoltak tovább.

— Szobor egy kutyanak. Bismarck hercege kutya, Tyras neki kitüntetésben részesül: szobrot csinálnak róla Berlinben. Ő kutysága mindennap tisztessé fedeztet alatt elsétál Landsberg Miksa szobrász műtermébe, hol a művésze egyhárom életnagyságban megörökíti, s a szobrot majd bronzban sokszorosíttatja. Az első példány Bismarck hercege lesz, s a többi példányokra is már annyi vásárló akad, hogy kereskedésre csak igen kevés példány kerül.

— Eltűnt asszony. Auszgaiban néhány nap előtt nagy felzúgást keltett egy fiatal, szép asszonynak rejtélyes eltűnése. Schlesinger Heurik, az éjszaknyugati vasút fekezője a mult napok egyik estéjén nejevel, a 23 éves Augustával részvétet a „Hotel Hülgo-land”-ban rendezett bálon. Éjfél tájban Schlesinger sehoh sem találta nejét. Haza rohant, gondolva, hogy talán otthon lesz, de anyja ki két kis gyermekükre vigyázott, mit sem tudott róla. A szegény ember egész éjen át öszve-vissza futkosott, de neje, kivel a legjobb egyetértésben élt, nem birt rákaka:ni, és nem is sejt, hova tűnhetett. Vannak, kik azt állítják, hogy egy Don Juan tamadta meg, s aztán a vízbe lökte; mások szerint a szerencsétlen asszony haza akart menni, de eltévesztve az utat, az Elbába bukkott.

— Rövid hírek. Öngyilkos pap. Milwaukee északamerikai városban Rev. John Patterson presbyterianus lelkész az utózn borotvál elmetteszte gégejét. Patterson a nyár folyamában napazurást kapott s azóta időnként elmezavaj jelei mutatkoztak. — Prairie égés. Texaaban egy vasuti vonat gőzkocsi-jából kipattant szikra lángba borította a vonat körül az egész mezőt, mely most 20 mérföldnyi területen ég. A száraz fű gyorsan terjesztette a lángokat s most már 5000 acre föld áll leporosolva. Egy 1000 drból álló juhnyáj a lángok martalékául esett s a tüzet oltani nem lehet. — A kaszót t t ügyvéd. Richmond amerikai városban Cluverius ügyvédet, ki unokahugát Mackson Lilián elcsábította, s midőn már meguntta, hidegvérten meggyilkolta, a napokban felakasztották, Cluverius ártatlanságát bizonyítgatva halt meg s életfétlététől az utolsó perczig remélte, hogy a kormányzó meg fog neki kegyelmezni.

S Z I N H Á Z.

— febr. 6.

— A baletársaság második fellépése ma este szufolagis telt meg a színház, s az egész este egy folyton megujuló tünetések színhelye volt a színház. A társaság mutávtványai közt ma első volt az „Excelsior” harmadik felvonásától bemutatott induló-jelenet, melynek zártableaux-ját a közönség zajosnag megalopsolta és ismételten látni kívánta. Kintető hatással volt a közönségre a „Karácseny éjjelén” egyfelvonásos balet, melyben Zimermann Josephine k. a. és Oehl-

s chli ger Alfréd ur, valóágos bravourral működtek közre. A baletelőadás előtt „Süketnek kell lennie” vigjátékok aták: Makó (Damoiseau), Péterdy (Placide), Boránd (Bonifaz) és Zádó s k i Teréz (Eglantier) igen mulatságosan, — balet után „Fipsz” került színre, s a czimszerepben Nyilasi falrengető hatókára ragadta a közönséget.

Farsang.

— A második casino-estély esztörtökön tartatik meg a casino helyiségeiben. Az a hatalmas siker, mely az előt koronázta, bizonyára fokozódni fog ez estélyen, melyre — mint értesülünk — nagyobb számban is fognak megjelenni a casinói tagok családjai s a vendégek, ami egészen természetes is ily kedélyes, feszelen mulatságokkal szemben.

— Az aradi munkások bálja. A „Fehér-Kereszt” nagytermében tegnap este folyt le az aradi munkás-betegsegélyző egyület táncmulatolna, mely igen jól sikerült. A bál kezdete 8 órákor volt, a mikorra a publicum már egybegyűlt és nagy buzgalommal fogott hozzá a tánchoz. Az első négyesre 30—35 pár állott fel. A zenét Nagy Józsi jeles zenekara szolgáltatta és a derült kedélyekből itélve, a hajnal fog véget vetni a farsadhatlan munkások együttélésnek.

KÖZGAZDASÁG.

Aradi pénztézetek havi forgalmi kimutatásai.

Forgalmi kimutatása az aradi első takarékpénztárnak 1887. januárhozól.

Bevételek:

Alladék mult hó végével	3997803	40
Betételek folyó hóban	268561	57
	4266364	97
Visszatételet betételek f. hóban	183225	46
Alladék f. hó végével	4083139	51

Lezámitolás:

Tárczáállomány mult hó végével	860728	04
Lezámitoltatott f. hóban	268705	87
	1119433	71
Bejárt folyó hóban	262050	39
Tárczáalladék folyó hó végével	857383	32

Előlegezés értékpapirokra

Raktárállomány mult hó végével	131945	—
Előlegezetett f. hóban	151165	—
	151165	—
Beváltatott folyó hóban	19765	—
Raktáralladák f. hó végével	131400	—

Előlegezés zálogházi tárgyakra:

Raktárállomány mult hó végével	87769	—
Előlegezetett folyó hóban	86557	—
	114226	—
Beváltatott folyó hóban	28876	—
Raktáralladék folyó hó végével	88850	—

Jelzálogos kölcsönök:

Alladék mult hó végével	1909827	50
Uj kölcsönök folyó hóban	50200	—
	1960027	50
Törlesztett folyó hóban	19279	85
Alladék folyó hó végével	1940147	86

Pénztárforgalom:

Pénztárkészlet mult hó végével	63347	12½
Bevételek folyó hóban	573497	82
	636844	94½
Kiadások folyó hóban	574226	57
Pénztármaradvány f. hó végével	62618	37½
Arad, 1887. január 31.		

Az igazgatóság.

Arad városi színház.

Polyó sz. 128. 5. bérlet 12. szám.

Hétfő, 1887. februárhó 7-én:

A baletársaság előadása.

„PAS DE SHAWL”. (nagykedvű tánc) előadók: Zimermann G. kasszony első táncosnő és Oehlschlager Alfred ur, baletmester és első magántáncos, valamint az egész balet-kar.

Utánna:

Egy boldogtalan asszony.

Magánjelenet. Előadja: Czanyaga Emma.

Ezt követi:

PAS DE DEUX GROTESQUE.

Előadók: Oehlschlager Alfréd ur és Frideric Frida kasszony.

Utánna:

A SZÉP GALATHEA.

Operette 1 felvonásban. Zenéjét írta: Couppé. Szövegét A. E. Polyt. (karnagy: Delin. Rendező: Krecsányi.)

VEGÜL:

Az alácsobál után.

Balett 1 felvonásban, Valtól Szinre alkalmazta Oehlschlager. Zenéjét szerze: Kruse.

Kezdeté 7, vége fél 10 órákor.

Holnap, kedden, bérlet szünethen:

Volts A. baletársulatának negyedik és utolsó fellépése.

Kézal:

COX és BOX

Bóbortat 1 felvonásban.

A jól örzött kis leány.

Vígjáték 1 felvonásban.

Felolós szerkesztő és kiadó: **HINDY ÁRPÁD.**

„Meghal, aki hatrál”
Vezérük kiáltja . . .
„Ide mellém, hősök,
Ide, ki nem gyáva!”
„Vivat Joaovics!”
Riadós a légben,
Hollócsoport szállós
Károgyra az égen!
„Vivat Joaovics!”
Száz ajk kiáltja,
Lóra kap vezérük
Pallosát kirátva.
„Veszen Magyarország —
Ez szívünk hó vágya,
De lesfordul rögtön,
Vér bugyog ajkára,
Egy golyó találta.

„Joaovics vessze!”
Borzalom fut végig
A gyülevez hadban . . .
S a merre csak érik
Legróvidebb útját
Gyors menekülésnek —
Futnak — meg se állnak,
Mig haza nem érnek! . . .

Az aradi táron
Halottak hevernek,
Körültök a győzők
Halk imát rebognak . . .
Ágyú már nem dörrön,
A föld meg se zörren —
Gyülekezött hirdet
A riadó dobzó . . .
Könyekkel szemében,
Örömmel szívében
Áll az öreg Boczkó!